

РЕШЕНИЕ

№ 37576

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2458** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.82 от Закона за водите (ЗВ).

Образувано е по жалба от „Варварски минерални бани“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу решение № РО-4 от 06.02.2023 г. на кмета на [община], с което е отнето предоставеното на жалбоподателя разрешително за водовземане на минерална вода № 31610009 от 22.03.2011 г., издадено от директора на Б. дирекция И. район - П..

С жалбата на първо място се твърди, че оспореното решение е нищожно като постановено от лице без материална компетентност и в нарушение на чл.18, ал.5 от Конституцията на РБългария. В условията на евентуалност оспорващият счита, че обжалваният акт е незаконосъобразен като издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. По отношение на процедурните нарушения се посочва неуведомяване на дружеството за началото на административното производство, съответно неучастието му в него, както и това, че същото не е било запознато със съдържанието на оспорения акт. Иска се решение № РО-4 от 06.02.2023 г. на кмета на [община] да бъде обявено за нищожно, респективно – да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – кметът на [община] в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез упълномощения процесуален представител адв. П. И. оспорва жалбата като неоснователна. Моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на направените разноски. Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване

административен акт и в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК за процесуално допустима. Актът е съобщен на 13.02.2023 г., а жалбата срещу него е подадена на 27.02.2023 г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Жалбоподателят „Варварски минерални бани“ ЕООД е притежател на разрешително за водовземане на минерална вода № 31610009 от 22.03.2011 г., издадено от директора на Б. дирекция „И. район” – П. (БД „И.” – П.), с цел на водовземането „за отдиш и хигиенни нужди“ с обект на водоснабдяване УПИ I - СПА център, кв.9 по плана на [населено място], [община], водовземно съоръжение – Сондаж № 6. Разрешително за водовземане на минерална вода № 31610009 от 22.03.2011 г. на директора на Б. дирекция И. район е изменено с решение № РР-3143/24.07.2017 г. на директора на БД „И.” - П., изменено с решение № РР-3237/18.01.2018 г. на директора на БД „И.” - П. за продължаване на срока на действие, служебно изменено с решение № 022/25.09.2020 г. на кмета на [община], област П., служебно изменено с решение № 034/02.11.2020 г. на кмета на [община], област П..

На 29.12.2022 г. е извършена проверка по осъществяване на контрол по изпълнение на условията в разрешителните за водовземане от минерална вода от находище на минерална вода „В.”, [община], Област П., на няколко обекта, в това число на водовземането в имот „Минерална баня”, представляващ УПИ I - СПА център, кв.9 по плана на [населено място], [община], извършвано от сондаж № 6. Проверката е на измервателното устройство за измерване на количествата минерална вода по разрешително № 31610009/22.03.2011 г. Извършена е от А. А. – главен експерт „Екология” и К. Г. – началник-отдел „Архитектура и териториално устройство” в [община]. На проверката като представител на проверяваното дружество е присъствал К. Я.

За извършената проверка е съставен констативен протокол от 29.12.2022 г. В т.V от него са обективирани резултатите за „Варварски минерални бани“ ЕООД, като е записано, че водомерът е общ за сондаж № 6, от който взема минерална вода и „Елтрейд” ООД. В протокола е посочено, че поставената пломба на водомер № СН-М1001-11049 е с нарушена цялост, за което [община] не е уведомена от титуляра на разрешително № 31610009/22.03.2011 г. Установено е още, че в Дневника от извършения собствен мониторинг по разрешителното на „Варварски минерални бани” ЕООД са записани данни за показанията на водомерното устройство от м. януари 2022 г. до м. юни 2022 г. вкл., като за месеците юли, август, септември, октомври и ноември 2022 г. няма вписана информация за показанията на водомерното устройство по разрешителното за обекта. В протокола е записано също, че г-н Я. е направил ксерокопия на проверяваните страници от Дневника от извършения собствен мониторинг и е заверил същите собственоръчно с печат на „Варварски минерални бани” ЕООД. Ксерокопията, както и цветни снимки на водомерното устройство са приложени към констативния протокол.

За направената проверка е изготвен доклад от 06.02.2023 г. от А. А. – главен експерт „Екология” в [община], според който са констатирани следните нарушения: 1. Поставената пломба на измервателното устройство за обекта – водомер № СН-М1001-11049 е с нарушена цялост, за което [община] не е уведомена от титуляра на разрешително № 31610009/22.03.2011 г.; 2. При служебна справка в деловодната система на [община] е установено, че титулярът на разрешително № 31610009/22.03.2011 г. „Варварски минерални бани” ЕООД е бил наясно за повредената пломба още на 15.11.2022 г., за което свидетелствало писмо с вх. рег. индекс 2400-9/04.01.2023 г.; 3. Титулярът на разрешително № 31610009/22.03.2011 г. „Варварски минерални бани” ЕООД не е изпълнило условията по издаденото разрешително като не е провеждало ежемесечен мониторинг, съответно не е записвало своевременно данните за показанията на водомерното устройство за

месеците юли, август, септември, октомври и ноември 2022 г., за което свидетелствало представеното заверено копие от Дневника за собствен мониторинг на дружеството за 2022 г. Изготвено е и правно становище от юрист в [община], с което въз основа на направените констатации от проверката и доклада са направени изводи, че са нарушени следните изисквания на условията по разрешителното: 1. Нарушено е изискването на задължението за провеждане на собствен мониторинг като ползвателят не е извършил ежемесечни наблюдения и отчет на добитото за ползване количество минерална вода. 2. Нарушено е изискването към програмата за мониторинг, съдържаща се в разрешителното за водовземане като ползвателят не е извършил ежемесечно в последния ден на месеца отчитане на показанията на водомера за ползване на водни обеми за разрешените цели на водовземане за всяко от водовземните съоръжения. 3. Нарушено е изискването на т.2.2. от Приложението към разрешителното за водовземане като ползвателят не води дневник, който да съдържа датата и показанията на водомерите, както и информация за изправността му – конкретно в края на отчетния период (29.12.2022 г.) не са вписани показанията на водомера за месеците юли, август, септември, октомври и ноември 2022 г. 4. Нарушено е изискването на т.1.1. предл. второ от Приложението към разрешителното за водовземане като ползвателят е реализирал водовземане за периода 15.11.2022 г. – 13.01.2023 г. без наличието на пломбиран водомер; 5. Нарушено е изискването на т.3.3. от Приложението към разрешителното за водовземане като ползвателят не е уведомил писмено контролиращия орган – кмета на [община] - за установената неизправност на водомера, изразяваща се в нарушена цялост на пломбата. Във връзка с това в правното становище е описано, че на 16.11.2022 г. дружеството е подало сигнал до Министерството на околната среда и водите „за изкъртена врата с катинар на сервизно помещение край сондаж № 6 при находище за минерална вода „Варварски минерални бани” като е поискано извършването на проверка и пломбиране на водомера. На 12.12.2022 г. сигналът е препратен на директора на Б. дирекция И. район – П. по компетентност. На 04.01.2023 г. сигналът е препратен по компетентност на [община], тъй като находището на минерална вода „В.” е предоставено безвъзмездно за управление и ползване на общината с Решение № 74/29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите. 6. Нарушено е изискването на т.4.1. от Приложението към разрешителното за водовземане като ползвателят не е отразил установената неизправност на водомера в дневника по т.2.2., както и не е уведомил незабавно контролиращия орган. 7. Нарушено е изискването на т.4.2. от Приложението към разрешителното за водовземане като ползвателят не е подменил неизправния водомер в срок до 30 календарни дни от установяване на неизправността.

С обжалваното решение № РО-4/06.02.2023 г. на кмета на [община] на основание чл.79а, ал.1, т.3 от ЗВ във вр. с §133, ал.9, т.2, б.,„г” и б.,„д”, подбуква „аа” от ПЗР на ЗИД на ЗВ е отнето разрешително за водовземане от минерална вода № 31610009/22.03.2011 г., издадено от директора на Б. дирекция И. район – П., като са повторени дословно посочените в правното становище седем нарушения.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите А. А. – главен експерт „Екология” и К. Г. – началник-отдел „Архитектура и териториално устройство” в [община], от които се установява, че същите са извършили проверката на 29.12.2022 г. на сондаж № 6, на която присъствал като представител на „Варварски минерални бани” ЕООД К. Я.. И двамата свидетели дават безпротивориви показания за това, че при проверката са установили, че пломбата на водомера на сондаж № 6 е с нарушена цялост, като металната жичка на пломбата, която служи за това да не се компрометира и сваля водомера била скъсана. При изискване на документите, които трябвало да се водят от ползвателя на сондаж № 6 били представени дневници, които били попълвани до юни 2022 г., а от юли до края на 2022 г. в дневникът нямало отразяване на

количеството ползвана минерална вода.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Въпросът за нищожността на Решение № 74/29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите е окончателно решен с влязло в сила решение по адм. дело № 4925/18.04.2024 г. по адм. дело № 1433/2022 г. на тричленен състав на Върховния административен съд (ВАС), потвърдено с решение № 12244/13.11.2024 г. по адм. дело № 7928/2024 г. на петчленен състав на ВАС.

С Решение № 74/29. 05. 2018 г. на Министъра на околната среда и водите на основание § 133 от ПЗР на ЗИД на Закона за водите находището за минерална вода изключителна държавна собственост „В.” е предадено за безвъзмездно управление и ползване на [община]. В § 133 от ПЗР на ЗИД на Закона за водите (обн. ДВ, бр. 61/2010 г., изм. и доп. с ДВ, бр. 55/2018 г.) и Решение № 74/29. 05. 2018 г. на министъра на околната среда и водите много подробно, изчерпателно и ясно са посочени правата и задълженията на кметовете на общини (и в частност на кмета на [община]) в това число и да издават нови разрешителни за водовземане от минерална вода, да изменят и отнемат при нарушения издадените преди това от министъра на околната среда и водите и от директорите на Басейновите дирекции разрешителни за водовземане от минерална вода. Неоснователни са доводите на оспорващото дружество, че след като разрешително за водовземане от минерална вода № 31610009 от 22.03.2011 г. е издадено от директора на БД „И.“ - П., то кметът на [община] нямал право да отнема същото.

В случая е налице законодателна промяна - § 133 от ПЗР на ЗИД на Закона за водите (обн. ДВ, бр. 61/2010 г., изм. и доп. с ДВ, бр. 55/2018 г.) и издадено впоследствие Решение № 74/29. 05. 2018 г. на Министъра на околната среда, с които правата по отнемането на издадени преди това разрешителни за водовземане от минерална вода, се предоставят на кмета на [община].

Твърденията, че разпоредбите на § 133, ал.1, ал.4, ал.5, ал.9, ал.10, ал.11 и ал.12 противоречат на Конституцията настоящият съдебен състав намира за неоснователни. Съгласно чл.18, ал.1 от Конституцията подземните богатства, крайбрежната плажна ивица, републиканските пътища, както и водите, горите и парковете с национално значение, природните и археологическите резервати, определени със закон, са изключителна държавна собственост, а съгласно чл.18, ал.5 от Конституцията условията и редът, при които държавата предоставя концесии за обектите и разрешения за дейностите по предходните алинеи, се уреждат със закон. В конкретния случай предоставянето на общините безвъзмездно за управление и ползване на съответните общини за срок 25 години от влизането в сила на този закон минералните води от находищата или от обособен участък от находище по своята същност не представлява предоставяне на концесия, тъй като липсва един от основните елементи на договора за концесия, а именно – неговата възмездност. Липсва и отчуждаване на вещи, изключителна държавна собственост в полза на общината. Поради това не е налице и твърдяната нищожност на Решение № 74/29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите, с което на основание § 133, ал.4 от ПЗР на ЗВ е предоставено за срок до 01.01.2036 г. безвъзмездно на [община] за управление и ползване находище на минерална вода, изключителна държавна собственост. В тази връзка няма основание да се приеме, че оспореното решение № РО-4 от 06.02.2023 г. представлява нищожен административен акт.

От доказателствата по делото се изяснява, че издателят на акта е изпълнявал функциите на кмет на [община], предвид изричната заповед № 199/06.02.2023 г., с която кметът на [община] е определил функциите на кмет на общината, предвидени по чл.44, ал.2 от ЗМСМА за времето от 06.02.2023 г. до 07.02.2023 г. вкл. да се изпълняват от И. В. – заместник-кмет по социалната и икономическа политика на [община]. Като доказателство за реалното отсъствие на кмета на [община] е представен болничен лист № E20223914861/06.02.2023 г.

Оспореният акт е постановен в законоустановената писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити, в това число и фактическите и правни основания, послужили за издаването му. Мотивите на административния акт се допълват изцяло от събраните по преписката писмени доказателства, в съответствие с предвиденото в ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС.

При издаването на обжалваното решение не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. В изпълнение на задължението си за контрол по изпълнение на условията, заложи в разрешителното за водоземане от находище на минерална вода „В.”, [община], Област П., на обект „Минерална баня”, представляващ УПИ I - СПА център, кв.9 по плана на [населено място], [община], извършвано от сондаж № 6, на 29.12.2022 г. е осъществена проверка на измервателното устройство за измерване на количествата минерална вода. Проверката е извършена от служители в [община], като на нея като представител на проверяваното дружество е присъствал К. Я. - организатор стопански дейности на „Варварски минерални бани” ЕООД. В тази връзка неоснователно се явява възражението в жалбата, че оспорващият не е бил уведомен за започване на административното производство. Дружеството се е възползвало от възможността за съдебно оспорване на административния акт, като в съдебния процес му е предоставена възможността да се запознае с всички документи по делото, както и да направи своите искания, бележки и възражения. За направената проверка е изготвен доклад от 06.02.2023 г. от главен експерт „Екология” в [община], както и правно становище от юрист в [община], с което въз основа на направените констатации от проверката и доклада са направени изводи за нарушени изисквания на условията по разрешителното.

Съдът споделя изводите на административния орган за извършване на посочените в оспорения акт нарушения. Нарушено е изискването за провеждане на собствен мониторинг, тъй като от събраните по делото доказателства се установява, че ползвателят не е извършил ежемесечни наблюдения и отчет на добитото за ползване количество минерална вода, както и че не е извършил ежемесечно в последния ден на месеца отчитане на показанията на водомера за ползване на водни обеми за разрешените цели на водоземане за всяко от водоземните съоръжения, изискуемо по програмата за мониторинг, съдържаща се в разрешителното за водоземане. Нарушено е изискването на т.2.2 от Приложението към Разрешително за водоземане от минерална вода № 31610009/22.03.2011 г., което съдържа условията, при които е разрешено водоземането, с титуляр „Варварски минерални бани” ЕООД, а именно ползвателят да води дневник, който да съдържа датата и показанията на водомера, както и информация за изправността му. В случая в административната преписка се намира представеното в хода на проверката от присъстващия на нея представител на „Варварски минерални бани” ЕООД копие от Дневник от извършен собствен мониторинг за 2022 г. Същият е попълнен само до м. юни 2022 г., като за месеците юли, август, септември, октомври и ноември 2022 г. не са посочени данни. В проведеното по делото на 28.05.2025 г. открито съдебно заседание процесуалният представител на оспорващото дружество представи копие от дневника с попълнени данни. От страна на ответника беше направено искане за откриване на производство по оспорване на частен документ. При запитване от страна на съда дали жалбоподателят ще се ползва от представения документ,

същият не изрази становище в предоставения срок, поради което съдът отхвърли искането за откриване на производство по чл.193 от ГПК и заличи представеното копие от дневник с попълнени данни до края на 2022 г. от доказателствата по делото.

Правилно е прието, че е нарушено и изискването на т.1.1. предл. второ от Приложението към разрешителното за водовземане, тъй като по делото се установи, че жалбоподателят е реализирал водовземане в периода от 15.11.2022 г. до 13.01.2023 г. без наличието на пломбиран водомер. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че пломбата на водомер № СН-МІ001-11049 е била с нарушена цялост. Това обстоятелство се потвърждава и от показанията на разпитаните по делото свидетели, извършили проверката на 29.12.2022 г. на сондаж № 6, според които металната жичка на пломбата на водомера, която служи за това да не се компрометира и сваля същият е била скъсана. Тъй като за установената неизправност на водомера, изразяваща се в нарушена цялост на пломбата не е бил уведомен своевременно контролиращият орган обосновано от административния орган е прието, че е нарушено изискването на т.3.3. от Приложението към разрешителното за водовземане. Следва да се отбележи, че датата, на която от страна на дружеството е подаден сигнал за неизправния водомер с искане извършване на проверка и пломбиране на водомера е 16.11.2022 г. Същият обаче е изпратен в Министерството на околната среда и водите. На 12.12.2022 г. сигналът е препратен на директора на Б. дирекция И. район – П. по компетентност. На 04.01.2023 г. сигналът е препратен по компетентност на [община], тъй като находището на минерална вода „В.” е предоставено безвъзмездно за управление и ползване на общината с Решение № 74/29.05.2018 г. на министъра на околната среда и водите.

Във връзка с изложеното неоснователно в жалбата се твърди, че титулярът на разрешителното за водовземане е уведомил своевременно компетентния орган. В т.3.3 от Приложението е записано, че в случай на установена неизправност на водомера и/или помпеното оборудване, чрез което се черпи минералната вода, ползвателят по разрешителното следва писмено да уведоми БД „И.” – П.. При така разписаното, дори и оспорващото дружество да не е знаело, че компетентен по силата на § 133, ал.4 от ПЗР на ЗВ и Решение № 74/ 29. 05. 2018 г. на министъра на околната среда и водите е кметът на [община], писменото уведомяване е следвало да бъде насочено към директора на БД „И.” – П., както е записано в Приложението. Поради това не може да се приеме, че задължението по т.3.3 е било надлежно изпълнено. Безспорно се установява също, че ползвателят не е подменил неизправния водомер в срок до 30 календарни дни, с което е нарушил и изискването по т.4.2. от Приложението към разрешителното за водовземане.

Посочените нарушения на условията на оспореното разрешително за водовземане правилно са били преценени от административния орган като предпоставки за

прилагане на чл.79а, ал.1, т.3 от Закона за водите за отнемане на издаденото разрешително.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение № РО-4 от 06.02.2023 г. на кмета на [община], с което е отнето предоставеното на жалбоподателя разрешително за водовземане на минерална вода № 31610009 от 22.03.2011 г., издадено от директора на Б. дирекция И. район – П. представлява законосъобразен административен акт, жалбата срещу който като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, представляващи заплатен адвокатски хонорар в размер на 2000 лева. Претенцията е своевременно отправена като са представени доказателства за реалното заплащане на адвокатското възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Варварски минерални бани” ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу решение № РО-4 от 06.02.2023 г. на кмета на [община].

ОСЪЖДА „Варварски минерални бани" ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на [община], област П., направените по делото разноски в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: